

Sygn. akt II K 149/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Salwin-Kowalczyk

Protokolant: Monika Malanowska

przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach : 4 kwietnia 2018 r., 20 kwietnia 2018 r., 28 czerwca 2018 r.

sprawy przeciwko **K. K.**

urodz. (...) w N.

c. R. i A. z d. S.

oskarżonej o to, że: I. w dniu 3 listopada 2016 roku w miejscowości W. woj. (...) na drodze publicznej jadąc ulicami (...) i P. prowadziła pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 1,2 promila alkoholu we krwi a w wydychanym powietrzu I badanie 0,75 , II badanie 0,74 alkoholu w wydychanym powietrzu ,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

II. w dniu 3 listopada 2016 roku około godz. 22.40 w miejscowości W. na ul.(...) woj. (...) umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 3 ust.1 , art.19 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierowała pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości , niewłaściwie obserwowwała drogę , nie zachowała należytej ostrożności , nie dostosowała techniki i taktyki jazdy oraz prędkości do panujących warunków drogowych w wyniku czego straciła panowanie nad prowadzonym pojazdem w następstwie czego zjechała na prawe pobocze skutkiem czego doszło do dachowania pojazdu , którym kierowała , a w następstwie tego spowodowała nieumyślne obrażenia ciała u pasażera samochodu V. (...) Ł. F. w postaci krwiaka okularowego obu oczodołu , złamania kręgosłupa w odcinku szyjnym- złamanie wyrostków kolczystych C6,C7 złamanie obojczyka lewego , złamanie mostka-trzonu i rękodojści-złamanie kompresyjne trzonu Th 5 , urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnowej , które to obrażenia należy traktować w rozumieniu art.156§1 pkt 2 jako chorobę realnie zagrażającą życiu i zdrowiu ,

tj. o czyn z art. 177§2 kk w zw. z art.178§1 kk

orzeka

I. oskarżoną K. K. w ramach zarzucanego jej czynu z pkt I uznaje winną tego , że w dniu 3 listopada 2016 roku w miejscowości W. woj. (...) na drodze publicznej jadąc ulicami (...) i P. prowadziła pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 1,2 promila alkoholu we krwi a w wydychanym powietrzu I badanie 0,75 mg/l, II badanie 0,74 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu ,tj. czynu z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk skazuje ją na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżoną K. K. uznaje winną popełnienia zarzucanego jej czynu z pkt II i za to na podstawie art. 177§2 kk w zw. z art.178§1 kk skazuje ją , a na podstawie art. 178§1 kk w zw. z art.4§1 kk wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III.na podstawie art. 85§1 i 2 k i art.86§1 kk wymierza oskarżonej karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

IV.na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art.70§1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 3 (trzech) lat próby;

V.na podstawie art. 42§2 kk w zw. ze skazaniem za czyn z pkt I orzeka wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat ;

VI. na podstawie art. 42§3 kk w zw. ze skazaniem za czyn z pkt II orzeka wobec oskarżonej dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym ;

VII.na podstawie art.90§2 kk w zw. z art. 85§1 i 2 k i art.86§1 kk orzeka wobec oskarżonej łączny dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym ;

VIII.na podstawie art. 43a§2 kk orzeka w zw. ze skazaniem za czyn z pkt I wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IX.na podstawie art. 43§3 kk nakłada na oskarżoną obowiązek zwrotu prawa jazdy do właściwego Wydziału Komunikacji;

X.zasądza od oskarżonej na rachunek Skarbu Państwa kwotę 720,78 (siedemset dwadzieścia złotych siedemdziesiąt osiem groszy) tytułem kosztów postępowania w tym kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

sygn.akt : II K 149/17

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 listopada 2016 roku oskarżona K. K. wraz ze swoim konkubentem R. K. oraz znajomym Ł. F. spożywała wódkę . Około godziny 22.00 , gdy skończył im się alkohol , oskarżona wraz z Ł. F. postanowiła pojechać do sklepu do W. , aby go dokupić. Samochodem marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...) kierowała oskarżona K. K. , a obok niej siedział Ł. F.. Po zakupie alkoholu , jadąc ulicą (...) w W. ,oskarżona niewłaściwie obserwowała drogę , nie zachowała szczególnej ostrożności , a nadto nie dostosowała techniki i taktyki jazdy oraz prędkości do panujących warunków drogowych , w wyniku czego straciła panowania nad pojazdem , zjechała na prawe pobocze , po czym dachowała.

W wyniku przedmiotowego zdarzenia ,oskarżona nieumyślnie spowodowała obrażenia ciała u pokrzywdzonego Ł. F. w postaci : krwiaka okularowego obu oczodołów , złamania kręgosłupa w odcinku szyjnym- złamanie wyrostków kolczystych C6,C7 złamanie obojczyka lewego , złamanie mostka-trzonu i rękodojczyka- złamanie kompresyjne trzonu Th 5 , urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnowej , które to obrażenia należy traktować w rozumieniu art.156§1 pkt 2 jako chorobę realnie zagrażającą życiu i zdrowiu .

Sama oskarżona K. K. również doznała obrażeń w postaci załamania kości łonowej i kulszowej prawej .

Oskarżona została poddana badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu , które wykazało, iż miała w wydychanym powietrzu – 0,75 i 0,74 mg/l alkoholu. Natomiast we krwi miała 1,2 promila alkoholu. Pokrzywdzony Ł. F. także był w stanie nietrzeźwości , albowiem we krwi posiadał 1,57 promila alkoholu.

Powyższy stan faktyczny , Sąd ustalił w oparciu o : wyjaśnienia oskarżonej K. K. /k-81-83,111-112/, zeznania pokrzywdzonego Ł. F. /k-30v,112/, zeznania świadków : L. F. /k-22v,123v/, K. B. /k-25v,123v/, R. K. /k-66v,124/, K. W. /k-21v,135/, kartę zdarzenia drogowego /k-3-3v/, protokoły oględzin /k-4-5, 8-9v,12-13v szkic /k-6/, protokół z badania /k-11-11v/, sprawozdania /k-37,50/, opinie /k-53,55/, dokumentację fotograficzną /k-71-74/.

Oskarżona K. K. słuchana zarówno na etapie postępowania przygotowawczego , jak i na rozprawie przed Sądem przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła , że wsiadła za kierownicę samochodu , albowiem nie miała świadomości , że aż tak bardzo jest pijana. Wraz z pokrzywdzonym jechała do sklepu po alkohol. Okazała również żal i skruchę /k-81-83,111-112/.

Sąd ustalił , co następuje :

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie dał podstawy do uznania oskarżonej K. K. winnej popełnienia zarzucanych jej czynów. Oskarżana przyznała się do winy , a Sąd dał jej wiarę , albowiem jej wyjaśnienia mają potwierdzenie w zeznaniach przede wszystkim pokrzywdzonego i świadka R. K.. I tak pokrzywdzony , Ł. F. zeznał , że w dniu zdarzenia wraz z oskarżoną i jej konkubentem spożywał alkohol w postaci wódki. Gdy się skończył wraz z oskarżoną postanowił pojechać do sklepu do W. , aby go dokupić. Oskarżona kierowała samochodem , a on siedział obok niej. Gdy w drodze powrotnej jechali ulicą (...) , pojazdem zaczęło rzucać , po czym pokrzywdzony już nie pamięta. Przytomność , którą musiał stracić , odzyskał w Szpitalu (...) , gdzie usunięto mu śledzionę. Następnie został przewieziony do szpitala w K. ,gdzie przeszedł operację kręgosłupa i lewego obojczyka. W/w zeznał nadto , że nie ma żadnych roszczeń do oskarżonej i nie chce , aby była za to zdarzenie ukarana.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego , albowiem mają one potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej , które Sąd obdarzył wiarygodnością. W ocenie Sądu , gdyby oskarżona nie kierowała samochodem w dniu zdarzenia , to by nie brała na siebie za niego sprawstwa , zwłaszcza że ma małoletnie dziecko .

Świadek R. K. potwierdził , że w dniu zdarzenia wraz z oskarżoną i pokrzywdzonym spożywał alkohol. Nie widział jak oskarżona z pokrzywdzonym pojechali do sklepu samochodem , bo w tym czasie spał. Obudził go telefon od oskarżonej , która poinformowała go , że miała wypadek i nie może znaleźć pokrzywdzonego. W późniejszym okresie przyznała się , że to ona kierowała samochodem, jednakże nie wiedziała czemu to zrobiła. Tę wersję potwierdził pokrzywdzony , gdy opuścił już szpital.

Świadek K. B. zeznał , że w dniu zdarzenia wraz ze swoją dziewczyną L. F. jechał samochodem marki J. (...) z L. do W.. Na ul. (...) w W. wyprzedził go jadący z dużą prędkością samochód marki V. (...) . Po zakończeniu tego manewru , pojazdem tym zaczęło rzucać , następnie zjechał on na prawe pobocze , gdzie koziółkował. Świadek zatrzymał swój pojazd , po czym podszedł do V. (...). W pojeździe nikogo nie było , jednakże na trawie leżał mężczyzna , który był nieprzytomny , a przy torach kobieta , z którą był kontakt. W/w wsiadała następnie do V. (...) od strony pasażera. Świadek nie widział kto nim kierował.

Podobnie zeznała świadek L. F.. Ona również nie widziała , kto kierował samochodem marki V. (...).

Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków , albowiem pokrywają się ze sobą co do istotnych okoliczności przedmiotowego zdarzenia.

Świadek K. W. zeznał , że gdy przybył na miejsce zdarzenia , w samochodzie marki V. (...) z przodu na siedzeniu pasażera siedziała oskarżona. Była przytomna ,jednakże kontakt werbalny z nią był utrudniony. W pewnej odległości od pojazdu na ziemi leżał pokrzywdzony. Oskarżona podczas rozpytania oświadczyła , że to ona kierowała w/w pojazdem. Została zbadana na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie wykazało , że posiadała 0,75 i 0,74 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka , albowiem jest on osobą obcą dla stron , nie zainteresowaną w złożeniu obciążających zeznań dla którejkolwiek z nich.

Za sprawstwem oskarżonej przemawia także opinia biegłego sądowego M. O.. Wynika z niej , że pokrzywdzony w dniu zdarzenia doznał obrażeń ciała w postaci : krwiaka okularowego obu oczodołu , złamania kręgosłupa w odcinku szyjnym- złamanie wyrostków kolczystych C6,C7 złamanie obojczyka lewego , złamanie mostka-trzonu i rękkojeści-złamanie kompresyjne trzonu Th 5 , urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnowej .Obrażenia te są obrażeniami ciężkimi i należy je zakwalifikować jako chorobę realnie zagrażającą życiu w myśl art. 156§1 pkt 2 kk.

Sąd dał wiarę powyższej opinii , jak również opinii dotyczącej obrażeń stwierdzonych u oskarżonej ,albowiem są jasne , pełne i kompleksowe Nadto , zostały sporządzone przez biegłego zgodnie z jego wiedzą i doświadczeniem.

Sąd obdarzył wiarygodnością także ujawnione dowody z dokumentów , albowiem zostały te dokumenty przeprowadzone i sporządzone prawidłowo, przez uprawnione osoby , stanowią więc wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych.

Mając na względzie powyższe , należy stwierdzić że wina oskarżonej jest bezsporna oraz , że została jej udowodniona w toku postępowania karnego.

K. K. została oskarżona o to , że : I. w dniu 3 listopada 2016 roku w miejscowości W. woj. (...) na drodze publicznej jadąc ulicami (...) i P. prowadziła pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 1,2 promila alkoholu we krwi a w wydychanym powietrzu I badanie 0,75 , II badanie 0,74 alkoholu w wydychanym powietrzu ,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

II. w dniu 3 listopada 2016 roku około godz. 22.40 w miejscowości W. na ul.(...) woj. (...) umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 3 ust.1 , art.19 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym w ten sposób , że kierowała pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości , niewłaściwie obserwowała drogę , nie zachowała należytej ostrożności , nie dostosowała techniki i taktyki jazdy oraz prędkości do panujących warunków drogowych w wyniku czego straciła panowanie nad prowadzonym pojazdem w następstwie czego zjechała na prawe pobocze skutkiem czego doszło do dachowania pojazdu , którym kierowała , a w następstwie tego spowodowała nieumyślne obrażenia ciała u pasażera samochodu V. (...) Ł. F. w postaci krwiaka okularowego obu oczodołu , złamania kręgosłupa w odcinku szyjnym- złamanie wyrostków kolczystych C6,C7 złamanie obojczyka lewego , złamanie mostka-trzonu i rękkojeści-złamanie kompresyjne trzonu Th 5 , urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnowej , które to obrażenia należy traktować w rozumieniu art.156§1 pkt 2 jako chorobę realnie zagrażającą życiu i zdrowiu ,

tj. o czyn z art. 177§2 kk w zw. z art.178§1 kk

Przepis art. 178 a § 1 kk stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Z treści art. 178 a § 1 kk wynika więc , że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić ,iż wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest ,iż oskarżona poruszała się pojazdem mechanicznym. Kierowała bowiem pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości , iż oskarżona w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdowała się w stanie nietrzeźwości . Zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżona po zatrzymaniu przez Policję została poddana badaniu na A.. Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżoną powietrzu znajdował się alkohol w obecności niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 0,75i 0,74 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nadto , badanie krwi wykazało , że miała w niej 1,2 promila alkoholu.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżona kierowała pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym , albowiem jechała ulicą (...) w W. .

Przepis art. 177 § 1 kk stanowi zaś , iż karze podlega , kto, narusza chociażby nieumyślnie , zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym , powoduje nieumyślnie wypadek , w którym inna osoba odniosła obrażenia wskazane w art. 157 § 1 kk. Przedmiotem ochrony art. 177 k.k. są najbardziej fundamentalne z wartości, za jakie należy uznać życie i zdrowie człowieka. Nie jest natomiast przedmiotem ochrony bezpieczeństwo w komunikacji, które stanowi jedynie pewien specyficzny stan, charakteryzujący się brakiem zagrożeń dla wspomnianych dóbr. Zwraca uwagę fakt, że w katalogu tym zabrakło mienia, co jest wynikiem częściowej depenalizacji tzw. lekkiego wypadku komunikacyjnego. Wymogiem odpowiedzialności karnej w oparciu o znamiona art. 177 kk jest naruszenie reguł ostrożnego postępowania z dobrem prawnym. Ta cecha, charakterystyczna skądinąd dla wszystkich przestępstw nieumyślnych, doznaje w treści omawianego przepisu pewnych ograniczeń. Przy ustalaniu zakresu odpowiedzialności karnej sprawy wypadku komunikacyjnego uwzględnić należy okoliczności przedmiotowe związane ze zdarzeniem , takie jak trudne warunki drogowe, opady atmosferyczne, siła wiatru, stan drogi lub innego szlaku komunikacyjnego itp. Na uwzględnienie zasługują również liczne okoliczności związane z cechami pojazdu prowadzonego przez sprawcę, na przykład zły stan techniczny, o ile rzecz jasna nieprawidłowości w tym zakresie nie zostały sprowadzone przez kierującego. Krąg stawianych sprawcy wymogów odnoszony jest do pewnego zgeneralizowanego wzorca normatywnego ; może on przybrać formę standardową („rozsądny obywatel”) lub kwalifikowaną („dobry kierowca”), zależeć to będzie od istoty badanego zdarzenia i roli, jaką odegrał sprawca (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 1995 r., III KRN 20/95, PiP 1996, z. 6, poz. 105). Znamieniem strony przedmiotowej spowodowania wypadku jest naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu. Pojęcie tych zasad obejmuje zarówno zasady ujęte w przepisach prawa drogowego lub regulujących komunikację kolejową, wodną lub powietrzną, jak też wynikające z istoty bezpieczeństwa w ruchu zasady prakseologiczne odnoszące się do danej sfery ruchu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 II 1975 r., V KZP 2/74, OSNKW 1975, nr 3, poz. 33). Zasady bezpieczeństwa dotyczące ruchu drogowego określone zostały w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.). Naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu może być zarówno umyślne, jak i nieumyślne, natomiast wynikające stąd skutki dotyczące życia, zdrowia lub mienia muszą być objęte winą nieumyślną. Przesądza to o kwalifikacji wypadku komunikacyjnego jako występku nieumyślnego. Podmiotem występku spowodowania wypadku komunikacyjnego - ze względu na znamię naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu - może być jedynie uczestnik ruchu, którego dotyczy obowiązek przestrzegania tych zasad, a więc kierujący pojazdem mechanicznym, pieszy, woźnica, rowerzysta, osoba prowadząca kolumnę pieszych i in. (por. K. Buchała, w: A. Zoll (red.), Komentarz 2, wyd. 1999, s. 394). W zależności od skutków rozróżnia się zwykły i ciężki wypadek. Według art. 177 § 1 kk ze zwykłym, zwanym też średnim wypadkiem mamy do czynienia, jeżeli jego skutkiem jest uszczerbek na zdrowiu osoby innej niż sprawca, polegający na naruszeniu czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia przez okres przekraczający 7 dni (tj. skutek określony w art. 157 § 1 k.k.). Skutkiem wypadku określonego w art. 177 § 2 KK jest natomiast śmierć albo ciężki uszczerbek na zdrowiu, określony w art. 156 § 1 KK. Ustawa nie odsyła wprost do tego przepisu, lecz posługuje się określeniem nazwowym, wyraźnie stanowiąc, że chodzi o "ciężki uszczerbek na zdrowiu". Taki przymiot mają obrażenia wymienione w art. 156 § 1 KK, co ustawodawca zaznaczył w tym przepisie, stanowiąc w nim verba legis kto powoduje "ciężki uszczerbek

na zdrowiu". Chodzi o uszczerbek na zdrowiu w postaci: pozbawienia człowieka wzroku, słuchu, mowy, zdolności płodzenia (art. 156 § 1 pkt 1 KK), innego ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby nieuleczalnej lub długotrwałej, choroby realnie zagrażającej życiu, trwałej choroby psychicznej, całkowitej lub znacznej trwałej niezdolności do pracy w zawodzie lub trwałego, istotnego zeszpecenia lub zniekształcenia ciała (art. 156 § 1 pkt 2 KK). Zgodnie zaś z art. 3 ust.1 ustawy z dnia 2.06.1997 roku- Prawo o ruchu drogowym- uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Przez działanie rozumie się również zaniechanie. Przepis zaś art.19 ust.1 tejże ustawy stanowi, że kierujący pojazdem jest obowiązany jechać z prędkością zapewniającą panowanie nad pojazdem, z uwzględnieniem warunków, w jakich ruch się odbywa, a w szczególności: rzeźby terenu, stanu i widoczności drogi, stanu i ładunku pojazdu, warunków atmosferycznych i natężenia ruchu. Sąd jednocześnie podzieli pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uchwale z dnia 28.03.2002 r., sygn.akt I KZP 4/02 zgodnie z którym, zachowanie sprawcy, kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości lub po użyciu środka odurzającego, który w następstwie naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu powoduje wypadek komunikacyjny, stanowi dwa odrębne czyny zabronione - jeden określony w art. 178a § 1 lub 2 KK, drugi zaś - w art. 177 § 1 lub 2 KK w związku z art. 178 § 1 KK.

Nie ma zatem żadnych wątpliwości, że oskarżona swoim zachowaniem w dniu zdarzenia naruszyła również te przepisy, albowiem znajdując się w stanie nietrzeźwości, umyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 3 ust.1, art.19 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierowała pojazdem mechanicznym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, niewłaściwie obserwowała drogę, nie zachowała należytej ostrożności, nie dostosowała techniki i taktyki jazdy oraz prędkości do panujących warunków drogowych w wyniku czego straciła panowanie nad prowadzonym pojazdem w następstwie czego zjechała na prawe pobocze skutkiem czego doszło do dachowania pojazdu, którym kierowała, a w następstwie tego spowodowała nieumyślne obrażenia ciała u pasażera samochodu V. (...) Ł. F. w postaci krwiaka okularowego obu oczodołu, złamania kręgosłupa w odcinku szyjnym- złamanie wyrostków kolczystych C6,C7 złamanie obojczyka lewego, złamanie mostka-trzonu i rękkojeści-złamanie kompresyjne trzonu Th 5, urazu brzucha z pęknięciem śledziony i krwotokiem do jamy otrzewnowej, które to obrażenia należy traktować w rozumieniu art.156§1 pkt 2 jako chorobę realnie zagrażającą życiu i zdrowiu.

Z tych też względów, Sąd uznał oskarżoną K. K. winną obu zarzucanych jej czynów i za to :

- za czyn z pkt I na podstawie art.178a§1 kk skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (jednocześnie Sąd doprecyzował opis tego czynu przyjmując iż miała 0,75 i 0,74 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu);

- za czyn z pkt II na podstawie art. 178§1 kk przy zastosowaniu art.4§1 kk skazał ją na karę 1 roku pozbawienia wolności .

Stosownie do treści art. 85§1 i 2 kk i art.86§1 kk w zw. z art.4§1 kk Sąd wymierzył oskarżonej karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Powyzsza kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonej czynów.

Przy wymiarze tej kary jako okoliczności łagodzące, Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonej / k-109/ oraz fakt, iż pokrzywdzony nie ma do niej żadnych roszczeń związanych z przedmiotowym zdarzeniem. Natomiast jako okoliczności obciążające – znaczną społeczną szkodliwość zarzucanych jej czynów.

Na podstawie art.69§1 i 2 kk i art.70§1 kk Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres 3 lat próby uznając, że będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary. Przy takim rozstrzygnięciu, Sąd wziął też pod uwagę obrażenia jakich doznała oskarżona w wyniku przedmiotowego zdarzenia oraz stanowisko pokrzywdzonego, który nie chciał aby ponosiła odpowiedzialności za to zdarzenie.

Na podstawie art. 42§ 2 kk Sąd w zw. ze skazaniem za czyn z pkt I orzekł wobec oskarżonej zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, albowiem została skazana za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji będąc w stanie nietrzeźwości.

Na podstawie art. 43a§2 kk w zw. ze skazaniem za czyn z pkt I Sąd orzekł od oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej , albowiem było ono obligatoryjne.

Na podstawie art. 42§3 kk w zw. ze skazaniem za czyn z pkt II Sąd orzekł wobec oskarżonej dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym , albowiem oskarżona w czasie popełnienia tego czynu była w stanie nietrzeźwości.

Na podstawie art. 90§2 kk w zw. z art.85§1 i 2 kk i art.86§1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonej łączny dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. W ocenie Sądu wyeliminowanie oskarżonej na taki okres z ruchu będzie adekwatne do czynów które popełniła i do ich skutków.

Z uwagi , iż prawo jazdy nie zostało oskarżonej odebrana , Sąd na podstawie art. 43§3 kk nałożył na nią obowiązek zwrotu tego dokumentu do właściwego Wydziału Komunikacji.

O kosztach postępowania , Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk.